

РЕШЕНИЕ

№ 7224

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 17.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9199** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. Ц. Т. срещу Решение № 1040 – 21 – 599 от 08.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, с което са отхвърлени жалби с вх. № 1012 – 40 – 393 от 25.07.2022г. и № 1012 – 40 – 393/1 от 25.07.2022г на Т. против разпореждане № Д – 21 – 999 – [ЕГН] от 30.06.2022г. на длъжностно лице по изплащане на обезщетенията и помощите, като неоснователни и е потвърдено посоченото разпореждане като правилно и законосъобразно.

Моли се за отмяна на решението като издадено в нарушение на закона и съществени процесуални правила. Основният изтъкнат довод е, че обжалваното разпореждане и потвърждаващото го решение не съдържат такива доказателства, които да обосноват хипотезата на чл.40, ал.4, т.2 от КСО; освен че липсват такива доказателства, двата акта съдържат обща и неконкретна информация, нарушават правата на заинтересованото лице, тъй като от съдържанието им не става ясно защо на жалбоподателката не следва да се изплаща обезщетение за отглеждане на малко дете до две години, при доказана налична трудовоправна връзка с дружеството „ВП Трейд 2020“ ЕООД; жалбоподателката посочва, че дори и при съмнения у органите на ТП на НОИ С.- град, че дружеството- осигурител не извършва реална стопанска дейност, а само фиктивно наема лица на трудови договори, без реално осъществявана трудова

дейност, тези съмнения трябва да бъдат подкрепени с конкретни доказателства, за да е законосъобразно прилагането на чл.40, ал.4, т.2 от КСО; посочва, че след като не е самоосигуряващо се лице, необходимо и достатъчно условие за възникване и законосъобразно упражняване на правото ѝ на обезщетение за бременност и раждане е осигурителните вноски да са внесени или дължими от страна на осигурителя, съгласно разпоредбата на чл.49, ал.1 от КСО. В заключение намира, че спиране на производството по изплащането на въпросното обезщетение е незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява. В депозираните писмени бележки поддържа изложените в жалбата доводи.

Ответникът- директорът на ТП на НОИ С.-град чрез процесуалния си представител моли жалбата да се отхвърли като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени събраните доказателства, в контекста на доводите на страните, намира следното от фактическа страна:

До директора на ТП на НОИ С.- град на 10.05.2022г. е представено приложение № 9 към болничен лист № Е20220580711 за времето от 18.04.2022 г. до 01.06.2022г. от осигурителя „ ВП Трейд 2020“ ЕООД, като болничният лист е издаден от А. С. К. Д. Т. ЕАД на 27.04.2022г. с причина 14 (бременност), с диагноза Z34=8 (наблюдение върху протичането на друга нормална бременност).

Съобразно данните в информационния регистър на НОИ е съществувало подадено уведомление по чл.62, ал.5 от КТ за сключен трудов договор с В. Ц. Т. от 23.12.2021г. от осигурителя ВП Т. 2020 ЕООД, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх.А, ет.4 офис 4 с възнаграждение в размер на 3000 лева. Съобразно същите данни за Т. липсвали внесени осигурителни вноски.

Във връзка с правото и определяне на размера на паричното обезщетение по болничния лист освен установените горепосочени данни, били съобразени и резултатите от вече извършена проверка на осигурителя „ВП Т. 2020 ЕООД, в хода на която е установено, че за периода от 13.09.2018г. до 31.08.2020г. дружеството не е извършвало стопанска дейност, но от негово име неправомерно са подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО за осигурителен стаж и доход за 43 лица, които впоследствие са заличени (Констативен протокол № КВ-5-21-00859442/05.01.2021). С оглед тези данни със Заповед № ЗР-5-21-01149601/17.06.2022г. на ръководителя на ТП на НОИ С.-град е възложено извършване на последваща проверка по разходите за държавно обществено осигуряване в осигурител „ВП Трейд 2020“ ЕООД ЕИК[ЕИК] за периода след 31.08.2020г., от която да се установи осигурителния статус на В. Ц. Т..

Ръководителят по изплащане на обезщетенията и помощите издал Разпореждане № Д – 21 – 999 – 00 – [ЕГН] от 30.06.2022г. за спиране производството по изплащане на паричното обезщетение на основание чл. 40, ал. 4, т.2 от КСО и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) с мотив, че резултатът от проверката е релевантен за преценка правото на парично обезщетение и изчисляване на размера му, тъй като касае установяване наличието на осигурително правоотношение, което съгласно чл.10, ал.1 от КСО възниква при упражнявана трудова дейност от лицето, за която се следва изплащането на трудово възнаграждение.

Срещу разпореждането В. Т. подала жалби с вх. № 1012 – 40 – 393 от 25.07.2022г. и № 1012 – 40 – 393/1 от 25.07.2022г. до директора на ТП на НОИ С. –

град. С Решение № 1040 – 21 – 599 от 08.08.2022г. жалбите са отхвърлени като неоснователни и е потвърден актът на ръководителя на изплащането на обезщетенията и помощите.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително представените от ответника по служебен почин на съда.

Съдът приема, че оспорването е извършено в законоустановения срок и от процесуално легитимирано лице, поради което е допустимо. Разгледано по същество е неоснователно.

Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е от компетентен орган, при спазване на установената форма и процесуални разпоредби по издаването му. Директорът на ТП на НОИ-С.- град е компетентен орган съгласно чл.117, ал.3 от КСО. Издаденото от него решение е в писмена форма и съобразно предписаното му съдържание съобразно чл.59, ал.2 от АПК; отразени са фактическите и правни изводи при формулиран ясен диспозитив. От същото безспорно се изяснява, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките на чл.40, ал.4, т.2 от КСО за спиране на административното производство по отпускане/изплащане на парично обезщетение за бременност и раждане по болничен лист №Е20220580711 за периода 18.04.2022г. до 01.06.2022г.

Съгласно ал. 4 на чл. 40 от КСО длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите издава разпореждане за спиране на производството по отпускането или изплащането на обезщетенията за временна неработоспособност, трудова злополука или професионална болест, трудоустрояване, бременност и раждане и отглеждане на дете, когато са представени доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението (т. 2).

Осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение за бременност и раждане вместо трудово възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат 12 осигурителен стаж като осигурени за този риск (чл. 40, ал.1 КСО).

Съгласно чл.49, ал.1 от КСО дневното парично обезщетение при бременност и раждане се определя в размер на 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица - внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 24 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на временната неработоспособност поради бременност и раждане. Дневното парично обезщетение не може да бъде по-голямо от среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението, и по-малко от минималната дневна работна заплата, установена за страната, и се определя по реда на чл. 41, ал. 2 - 5.

Съгласно чл.54к от КСО отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане, за отглеждане на дете до 2-годишна възраст, при осиновяване на дете до 5-годишна възраст и за отглеждане на дете до 8-годишна възраст от бащата (осиновителя) и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните,

декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съответно, разпоредбата на чл.1, ал.2 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване определя, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приети по реда на Наредбата за реда за представяне в Националния осигурителен институт на данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, приета с Постановление № 241 на Министерския съвет от 2014 г. (ДВ, бр. 67 от 2014 г.), като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър "Трудови договори", регистър "Пенсии", регистър "Трудови злополуки", регистър "Професионални болести", регистър "Парични помощи за профилактика и рехабилитация" и от регистър "Парични обезщетения и помощи от ДОО", както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2.

На плоскостта на горепосочените нормативни предпоставки и при извършване на преценка на правото и размера на ПОВН се установява, че за В. Т. са налични данни за сключен трудов договор от 23.12.2021г. с осигурител „ВП Трейд 2020“ ЕООД и осигурителен доход 3000 лв. Справката в „Регистър приход“ в информационната система на НОИ установява, че за Т. няма данни за внесени осигурителни вноски за фондове на ДОО.

Същевременно, вече е била извършена проверка по разходите на държавно обществено осигуряване във въпросното дружество за периода 13.09.2018г. до 31.08.2020г., при която е установено, е дружеството не е извършвало стопанска дейност, но от негово име неправомерно са подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО за осигурителен стаж и доход на 43 лица. Проверката е установила, че лицата са наемани за кратък период от време, подадените данни за същите по чл.5, ал.4 от КСО са с осигурителен доход близък или равен на максималния осигурителен доход, включен в 24 месечния период, от който следва да се изчисли размера на обезщетението за временна нетрудоспособност. С оглед извода за отсъстваща стопанска дейност, посочените данни по чл.5, ал.4 от КСО са служебно заличени от НОИ.

Именно поради горните обстоятелства, надлежно отразени и в атакувания административен акт и в потвърждаващия го контролиращ такъв, обосноваващи разумно предположение за отсъстващо осигурително правоотношение с осигурителя и за действителния размер на осигурителния доход, е застъпен извод за злоупотреба с цел облагодетелстване чрез изплащане на недължими парични обезщетения, които не се следват. Това е и мотивът за възложената последваща проверка за установяване на осигурителния статус на жалбоподателката Т..

Има конкретни и ясни данни, а именно отразените такива в констативен протокол № KB-5-21-00859442/05.01.2021г. и изведени както в акта на ответника, така и в акта на длъжностното лице по чл.47, ал.2 от КСО, водещи до извод за недоказан осигурителен стаж и осигурителен доход на жалбоподателката с оглед безспорната установеност на липсата на развивана стопанска дейност от дружеството осигурител. В този смисъл съдът намира, че правилно длъжностното

лице, на което е възложено ръководството по изплащане на паричните обезщетения и помощите е спряло изплащането на обезщетението на жалбоподателката, тъй като са налични доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетение. Представените доказателства отговарят на изискванията на чл.37 от АПК и обосновават хипотезата на чл. 40, ал.2, т.2 от КСО.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателката, че констатациите на ответника се свеждат до липсата на внесени осигурителни вноски. Ако бе установена само липсата на весени осигурителни вноски, то те са дължими и поради това не следва да засегнат правото ѝ да получи обезщетение за майчинство. И това е така, тъй като осигуряването не се поражда от внасянето на осигурителни вноски и следователно не би могло да се прекрати, когато дължимите осигурителни вноски не са внесени. В случая данните са за отсъстваща трудово- правна връзка между Т. и дружеството- осигурител, поради установени данни, че последното не развива стопанска дейност. Наличието на трудов договор, което се изтъква в жалбата, не е достатъчно условие за възникване на осигурително правоотношение, от което могат да се черпят осигурителни права, включително правото на обезщетение за временна неработоспособност, ако лицето реално не е осъществявало трудова дейност. Съобразно разпоредбата на КСО, съдържаща определението за осигурено лице, същото трябва да упражнява трудова дейност. „Осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 и за която са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл.10, продължава и през периодите по чл.9, ал.2 т.3 и 5 от КСО; самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл.6, ал.8, а лицата по чл.4а се смятат за осигурени за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски / пар.1, ал.1, т.3 от ДР на КСО/.

Обективирани в констативен протокол № КВ-5-21-00859442/05.01.2021г. от извършена проверка на разходите на държавното обществено осигуряване на „ВП Трейд 22“ ЕООД и възпроизведени в административния акт данни за отсъстваща стопанска дейност, за отсъствие на реално постъпили приходи, съответно –възможности да се изплащат трудови възнаграждения в размерите, в които са подавани данни за лицата по чл.5, ал.4 от КСО, както и липсата на безспорни доказателства дали на същите лица въобще са изплащани трудови възнаграждения, несъмнено рефлектират в насока законосъобразност на основанието за спиране на производството до изясняване на осигурителния статус на жалбоподателката. Налични са конкретни данни за правно- релевантни факти, които дават основание за отказ/прекратяване изплащането на обезщетение, поради което административния орган е стигнал до правилен и съобразен с целите на закона извод.

По изложените съобщения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. С оглед изхода на спора на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, тъй като спорът не е от фактическа и правна сложност.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Ц. Т. срещу Решение № 1040 – 21 – 599 от 08.08.2022 г. на директора на ТП на НОИ, с което са отхвърлени жалби с вх. № 1012 – 40 – 393 от 25.07.2022г. и № 1012 – 40 – 393/1 от 25.07.2022г на Т. против разпореждане № Д – 21 – 999 – [ЕГН] от 30.06.2022г. на длъжностно лице по изплащане на обезщетенията и помощите като неоснователни и е потвърдено посоченото разпореждане като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА В. Ц. Т. да заплати на ТП на НОИ С.- град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Решението е окончателно.